

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศที่มีการพัฒนา (Developed Country) ย่อมมีความเจริญรุ่งเรือง มีความทันสมัยในด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยี รวมทั้งสภาวะทางเศรษฐกิจที่เติบโตและมั่นคง ดังเช่น อังกฤษ อเมริกา เยอรมัน และญี่ปุ่น เป็นต้น ประเทศที่พัฒนาแล้วเหล่านี้ล้วนแต่เจริญเติบโต และพัฒนาความทันสมัยอย่างต่อเนื่องและไม่หยุดนิ่ง เนื่องมาจากปัจจัยจากทรัพยากรบุคคลในประเทศเหล่านั้น ได้รับการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะคุณภาพด้านวิชาการ กล่าวคือ มีความรู้ (Knowledge) มีทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) ซึ่งประชากรของประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมได้รับการพัฒนาเพื่อให้ทันกับความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งมีการพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง ภายใต้อิทธิพลพื้นฐานของความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ของคนในประเทศนั้น

วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้น โดยกำหนดไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นกลุ่มสาระที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการเรียนรู้ในชั้นเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน และนำไปเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่นๆ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ก็ยังเป็นวิชาที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น แต่จากรายงานผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือและโรงเรียนทุกสังกัดในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในภาพรวมนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2548 ร้อยละ 61.47 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ของโรงเรียนสังกัดเทศบาล
เมืองทุ่งสง ปีการศึกษา 2547 และ 2548

โรงเรียน	ชั้น ป. 3		ชั้น ป. 6		ชั้น ม. 3	
	ปีการศึกษา		ปีการศึกษา		ปีการศึกษา	
	2547	2548	2547	2548	2547	2548
โรงเรียนเทศบาลวัดชัยชุมพล	72.34	75.67	68.98	74.57	-	-
โรงเรียนเทศบาลวัดโคกสะท้อน	71.34	64.44	66.45	76.58	-	-
โรงเรียนเทศบาลวัดท่าแพ	67.52	63.86	71.43	64.13	72.41	66.53
โรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือ	65.78	61.47	72.43	75.44	64.75	69.72
รวม	69.25	66.36	69.82	72.68	68.58	68.13

ที่มา : หน่วยศึกษานิเทศก์ กองการศึกษา เทศบาลเมืองทุ่งสง

และเมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ในรายเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือ คิดเป็นร้อยละของนักเรียนที่ทำคะแนนได้ ใน
เนื้อหาต่างๆ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแยกตามเนื้อหาของกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือ ปีการศึกษา 2545-2548

เนื้อหา	ปีการศึกษา			
	2545	2546	2547	2548
1. การบวก	73.52	72.15	70.50	72.25
2. การลบ	71.23	70.16	68.25	70.13
3. การคูณ	68.45	64.23	63.25	62.45
4. การหาร	65.45	62.42	61.32	60.25
รวม	69.66	67.24	65.83	66.27

จากตารางที่ 2 พบว่าในเนื้อหากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีปัญหาในเนื้อหาการหารมากที่สุดโดยเฉพาะในปีการศึกษา 2548 ซึ่งทำได้เพียงร้อยละ 60.25 นักเรียนส่วนใหญ่ทำคะแนนในเนื้อหาการหารได้น้อยกว่าเนื้อหาอื่นๆ

จากการสำรวจข้อมูลในกลุ่มครูปฏิบัติการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์และนักเรียน พบว่าสาเหตุที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ต่ำ มีสาเหตุมาจากหลายประเด็น เช่น เป็นวิชาที่เป็นนามธรรม ไม่มีสื่อประกอบการสอน ครูผู้สอนไม่นำเทคนิควิธีสอนหลากหลายวิธีมาสอน ทำให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายและไม่อยากเรียน นักเรียนไม่มีโอกาสทบทวน หรือไม่มีสื่อให้เรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งตัวนักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น มีปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ และปัญหาในการเรียนการสอนต่างๆ ของครูและนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของโรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือ พบว่าในเนื้อหาสาระที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระด้านการหาร ซึ่งผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าวได้ต่ำกว่าเนื้อหาสาระอื่นๆ และผู้วิจัยเองก็พบปัญหาในทำนองเดียวกัน ซึ่งจะเป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อการเรียนในช่วงชั้นอื่นๆ ด้วย ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ พบว่ามีผู้ศึกษาวิจัยเหล่านั้นได้พยายามแก้ปัญหาการเรียนคณิตศาสตร์โดยการสร้างชุดการสอนขึ้น และพบว่านักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น

สิรินาด จงกลกลาง (2539) ได้สร้างชุดการสอนที่ใช้การ์ตูนประกอบวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์และค่าดัชนีประสิทธิผลเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งยุพิน ตั้งชันติวิริยะ (2544) ได้ศึกษาการสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการบวกจำนวนไม่เกิน 1,000 สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพ 84.71/82.40 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

ด้วยหลักการเหตุผล แนวคิด และผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอน ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะจัดทำนวัตกรรมทางการศึกษาที่จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์สูงขึ้น โดยเฉพาะในเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการหาร ด้วยการสร้างชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ตูนประกอบวิชาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ขึ้น เพื่อจะเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนคณิตศาสตร์เกี่ยวกับการหารให้น่าสนใจ นักเรียนได้เรียนรู้

ด้วยตนเอง มีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ และมีความสุขในการเรียน ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2544

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดคูณประกอบ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลักที่ใช้การ์ดคูณประกอบ
3. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนที่ใช้ชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดคูณประกอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดคูณประกอบ

สมมุติฐานการวิจัย

1. ความสามารถด้านการหารของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดคูณประกอบก่อนและหลังใช้มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. นักเรียนมีเจตคติต่อการใช้ชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดคูณประกอบ อยู่ในระดับดีและมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือ สังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา

2550 จำนวน 4 ห้องเรียน ซึ่งมีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถ และจัดการเรียนการสอนแบบสหศึกษา รวมนักเรียนทั้งหมด 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลบ้านนาเหนือ สังกัดเทศบาลเมืองทุ่งสง อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 30 คน ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างโดยอาศัยความน่าจะเป็นแบบการสุ่มอย่างง่าย

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษา เป็นเนื้อหาในสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช เรื่องการหาร ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้พื้นฐานคณิตศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองดำเนินการในปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2550 ถึงวันที่ 20 กันยายน 2550 สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมจำนวน 24 ชั่วโมง

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ตูนประกอบ หมายถึงชุดสื่อประสมที่ผู้วิจัยผลิตมาใช้ประกอบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 4 ชุด ในแต่ละชุดประกอบด้วยชุดฝึกทักษะที่เป็นเอกสาร สื่อพาวเวอร์พอยท์(Power point) แบบฝึกหัด แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ประสิทธิภาพของชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ตูนประกอบ หมายถึงคุณภาพของชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประกอบด้วยชุดฝึกทักษะ 4 เรื่อง เมื่อนำไปใช้ในการสอนแล้ว ทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ก่อนและหลังการสอนตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีความหมาย ดังนี้

เกณฑ์ 80 ตัวแรก (E_1) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนคิดเป็นร้อยละ 80

เกณฑ์ 80 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 80

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการหาร หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน เมื่อเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดประกอบที่ผู้วิจัยสร้าง ขึ้น แล้ววัดผลสัมฤทธิ์จากข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

4. เจตคติต่อการเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดประกอบ หมายถึงระดับความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบในกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนการสอนของ ชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดประกอบ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

5. การสร้างและพัฒนาชุดพัฒนาทักษะการหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ดประกอบ หมายถึง ชุดพัฒนาทักษะที่ผู้วิจัยสร้างและพัฒนาขึ้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยนำชุดพัฒนาทักษะที่สร้าง ขึ้นและได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญในด้านความถูกต้องของเนื้อหา ความเหมาะสมของสื่อ การสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ไปหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เพื่อ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความก้าวหน้าทางการเรียนเมื่อเรียนจากชุดพัฒนาทักษะ โดย คำนวณความก้าวหน้าจากค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.: The effectiveness index) ซึ่งจะต้องได้ค่า E.I. ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.: The effectiveness Index) หมายถึง ค่าตัวเลขที่แสดง อัตราการเรียนรู้ที่ก้าวหน้าขึ้นจากพื้นฐานความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว หลังจากผู้เรียนได้รับประสบการณ์ การเรียนรู้จากชุดพัฒนาทักษะ โดยถือเกณฑ์ 0.50 ขึ้นไป)

6. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ คณิตศาสตร์ เรื่อง การหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลักฯ ที่ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้อง สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ และได้ผ่านการทดสอบหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นจนได้แบบทดสอบก่อนเรียน หลังเรียนที่ได้มาตรฐานมีคุณภาพ สามารถวัด พฤติกรรมผู้เรียนได้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ (ค่าความเชื่อมั่น หมายถึง ความเที่ยงตรงในเชิงเนื้อหา ได้แก่ การออกข้อสอบตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือตารางกำหนดลักษณะของข้อสอบ และ ความเที่ยงตรงในเชิงโครงสร้าง ได้แก่ การวัดคุณลักษณะต่างๆ ตรงตามโครงสร้างของเรื่องนั้น)

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ชุดพัฒนาทักษะการอาหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ตูนประกอบ ซึ่งเป็นนวัตกรรมทางการสอนคณิตศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปประกอบการเรียน การสอนและเป็นแนวทางสำหรับครูคณิตศาสตร์ในการสร้างและพัฒนารองเสริมในเนื้อหาอื่นๆ ต่อไป รวมถึงนักเรียนกลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการอาหารได้รับการแก้ไข
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการหารหลังเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการอาหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลักที่ใช้การ์ตูนประกอบดีขึ้น
3. รับทราบและรู้ถึงเจตคติของนักเรียนต่อการเรียนที่ใช้ชุดพัฒนาทักษะการอาหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ตูนประกอบ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังจากเรียนด้วยชุดพัฒนาทักษะการอาหารที่มีตัวหารไม่เกินสามหลัก ที่ใช้การ์ตูนประกอบ